

stêrka bolşewîk

WEŞANA VEDORA MARKSÎST-LENÎNÎST (KURDİSTANA BAKUR)

Gün gelecek halkı bombalayanlar sınıf partisine hesap verecek!

FAŞİZME ÖLÜM! TEK YOL DEVRİM!

HEJMAR: 34 · ÇİLE 2007 · BIHA: 2 YTL

İÇİNDEKİLER

stêrka bolşewîk

WEŞANA VEDORA MARKSÎST-LENÎNÎST (KURDİSTANA BAKUR)

V.i.S.d.P. &
Navnişan Pevnvîsî / Yazışma Adresi:
K. İnan · 12 Rue de Rome · Boite Postale
No: 287 · 67000 France
Tel. & Fax: 0033 / 388 607404

Bîha / Fiyatı: 2 YTL · 2 EURO

Değerli okurlar;
Artık STÊRKA BOLŞEWÎK'e internet üzerinden de ulaşabilir; her yeni sayı STÊRKA BOLŞEWÎK'i internet üzerinden de okuyabilirsiniz.

İnternet adreslerimiz:
E-Mail: mail@bolsevikparti.org

www.bolsevikparti.org

EKİM AYI İÇİNDE BÖLGEMİZDE YAŞANAN SEL FELAKETİ VE BU KONUDA DEVLETİN VURDUM DUYMAZLIĞI… BU SİSTEM YAŞADIKÇA HEM "ÖTEKİLER" DENEN KÜRT ULUSU HEM DE YOKSUL TÜRK VE DİĞER HALKLARDAN İŞÇİ VE EMEKÇİLER FELAKETLERDE YARALARINI SARAMAYACAKLARDIR…

Örgütlen, hesap sor!

Ekim ayı başında bölgemiz (Doğu ve Güneydoğu) belirli bir süre yağışlı havanın etkisinde kaldı. Bir dizi bölgede –geçmişte olduğu gibi!– şimdi de bu bölgemizde, bir sel felaketi yaşandı. Gelecekte de bir dizi bölgede böylesi felaketler yaşanması olasıdır. Yakın zamanda olan sel felaketi 44 insanın canına, milyarları bulun maddi zarara neden oldu. Bu sel felaketi olduğunda devlet bölgedeki feleket için duyarsız davrandı. Devletin andaki bir temsilcisi olan hükümet ve hükümetin en üstündekiler bu sel felaketini, duymazdan görmezden geldi. Sel önce Urfa'yı vurdu orada can kayıpları yaşanırken Hiçbir önlem almadılar. Felaketler için kurulan Türk Kızılay'ı (vurgunculuk haberleriyle basına yansıdığı gibi, yolsuzluklarını artırmanın peşinde olacak ki?!..) hiç ortalıkta görünmedi. TIR'lar dolusu yiyecek, giyecek ve ilacı Lübnan ve Filistin'e gönderen hükümet Urfa'da can kaybı yaşanırken herkes gibi televizyondan haber olarak seyretmekle yetindi. Bunu söylerken Filistin ve Lübnan halkına yardım edilmesin demiyoruz, edilmelidir. Sel felaketi yaşayan bölgeye devletin olanaklarını felaketten etkilenenler için kullanmaları beklenir; ama olan durum bu değil, onlar bu noktada olanaklarını vergisini son kuruşuna kadar tahsis ettikleri kendi halkları içinde yapmaları beklenirdi. Bu noktada burjuva siyasi yaşamı sömürenin temsilcisi olduğunu, birkez daha kanıtladı. Onlar bu felaketi kendi sınıf çıkarları açısından değerlendirdiler. Hükümet de bu noktada kendisine oy veren bir kısım dinci radikal örgütlere şirin görünmek

ve yeniden oylarını almak için Hamas gibi örgütlere yardımı esirgemedi. Devletinin en üstündekilerin "ötekiler?!." olarak gördükleri Kürt işçi ve emekçileri, onların yoğun olarak yaşadığı bu bölgeye yardım etmeyeceklerdi. Her zaman yaşanan olaylarda olduğu gibi "üvey evlat" muamelesine bile layık görülmeyen bu bölgeler bu felakette de açıkça görmezden gelinmiştir. Bölgeden haksız bir şekilde "vekil" olanlar da hiç birşey olmamış gibi davranmaktadır. Hatta sonraki günlerde yaptıkları ziyarette hiç bir şey olmamış gibi keyfi davranışları ve duyarsızlıkları nedeniyle halk tarafından yuhalanmışlardır.

Diğer noktada; oylarını büyük oranda ulusal partisi olan DTP'ye veren halk bu anlamda da cezalandırılmıştır.

Bölge halkına ve genelinde tüm ezilenlerin sorunlarına karşı duyarsız olamaları onların temsil ettiği sistemin gereğidir. Meteoroloji hava tahminlerinde bulunmakta ama halkı sele karşı uyarmamaktadır. Bürokrasi de önlem alınması için hiçbir çağrıda bulunmamakta, tabiri caizse "yan gelip yatmakta"; onlar da bu düzende kendi hayatlarını iyi şekilde idame ettirmektedirler. Mağdur olmuş bir onbin insan onlar için nedir ki?! Bir kaç bin ytl'lerinin kaybolmasından iyidir. Urfa'da ölümler birkaç kişiyken bir önlem almayan devlet yeni ölümlere davetiye çıkarmıştır. Gelişmeler üzücü de olsa devletin yaklaşımı "yoksulsan öl!" yaklaşımıdır. Dahası bir de Kürt halkına mensupsan o zaman ölmende hiç bir sakınca yoktur, çünkü "ayrılıkçısın!". Daha önce de "en iyi Kürt ölü Kürt'tür" denildiği gibi... Şimdiki ölüm daha normal karşılanmaktadır? Kader! Ama o "kader" nedense hiç zenginlerin semtine uğramıyor.

Ardından Diyarbakır, Batman, Şırnak vb. il ve ilçelerde yoksul Kürt emekçilerinin sele kapılarak ölüm haberleri peş peşe televizyon kanallarına yansıdı ve gazete manşetlerinden birinci sayfa haberi oldu. Aradan geçen zaman içinde bölgenin devletin "yasa"larına göre "afet bölgesi" olarak ilan edilmesi, varsa halkın zarar ve ziyanları azgari düzeyde karşılanmalıydı. En azından acil ihtiyaçların giderilmesi gerekliydi. Bu konuda egemenler ve onların temsilcileri hiçbir adım atmadılar. Bölgeye hükümet yetkilileri bile iki gün sonra uğradı, o da ikiyüzlülüklerini örtbas etmek için.

Sel önüne gelen engelleri aşarak yolları, köprüleri, ekili alanları ve dere yatağına yapılmış evleri yıkıp veya su altında bırakarak gitti. Çok zor koşullarla karşı karşıya kalan Kuzey Kürdistanlı emekçiler günler sonra gelen bakanları yuhaladı. Pamuk ekimi yapılan bölgede hasat zamanı olduğu için pamuk hasadı büyük zarar gördü.

Bölgede Demokratik Toplum Par-

tisi büroları ve özellikle Demokratik Toplum Partisi'ne bağlı belediyelerin öncülüğünde bir çalışma yürütüldü. Çeşitli demokratik sivil toplum örgütleri de olaya duyarlı davranarak ilk elden zor koşullara rağmen Kuzey Kürdistanlı emek-çilere yardımcı olmaya çalışmışlardır. Ama bu çalışmaları da devlet engellemeye çalışmıştır. Bir dizi yerde halkın desteklerini "adil dağıtım olmadığı" gerekçesiyle engellemiştir. Kendisi ne kadar "adil"miş, onun da kararını birlikte verelim.

Devletin yardım etmemesinde önemli etkenlerden biri ulusal mücadeleye en fazla destek veren bu yöre halkının olması. Durum böyle olunca devlet vatandaşın sorumluluk alanlarını belirleyip ona göre yaptırımlarını uygulamakta, kendisine gelince ayrımcı ve keyfiyetçi davranmaktadır. Bu anlamda hiç bir burjuva devleti tam "hak eşitliği" temelinde adil değildir. Onların adeletten anladıkları kendi baskıcı ayırımcı sistemleridir. Ezilenleri temsil etmeyen bir iktidardan da başka şekilde davranmasını beklemiyoruz.

Bu konuda işçilerin ve emekçilerin kendilerinin olmayan bir iktidara karşı gerçekleri görmesini sağlamak için uğraşıyoruz. Uğraşımız yeni bir dünya yaratma uğraşısıdır. Bu anlamda başta Kürt işçi ve emekçisine sesleniyoruz: Kendi ulusal kaderinin kayıtsız-şartsız tayin hakkını sağlaman için örgütlü mücedeleni seni sömürenlere çevirmelisin.Aslında ezilen yoksul Kürt halkını gelen sel öldürmemiştir, gerçekten öldüren ezenlerin temsilcisi olan devlettir; gerçekten öldüren tüm kurum ve kuruluşlarıyla devletin yaşaması için çabalayan sömürü sistemidir.

Onun için biz ezilenler de kendi kurtuluşumuz için ellerimizde yükseltip şekillendirdiğimiz dünyayı yönetmesini de öğrenelim ve kendi özgücümüze inanalım güvenelim. Bu felaketi birlik olup sistemi alaşağı etmenin manevilası yapalım. Kendimiz için örgütlenmeli ve sistemi kötülükleri ile tarihin çöplüğüne atmalıyız. Kuracağımız kendi iktidarımızda kendi yaralarımızı ne güzel saracağımızı herkes görecektir.

Yeni dünya mücadelemizde Türk, Kürt, Ermeni vb. çeşitli halklar ve etnik yapılardan, başta da Kuzey Kürdistanlı işçiler, emekçiler… Kendi öz sınıf örgütlülüğüne güven; bizim sınıf partimiz olan ve özellikle Kuzey Kürdistan'da örgütlenenen Partîya Bolşewik saflarında örgütlen ve ona güç ver.

Güç ver ki; birlikte Kuzey Kürdistan'da örgütlü sınıf partisi yaratalım. Sermaye sınıfını alaşağı ederek özgür bir Kuzey Kürdistan'a varabilelim.

Bu selle gördük ki işçi ve emekçilerin kendinden başka dostu yoktur!

Kasım 2006

DİYARBAKIR'DA BOMBALI SALDIRI VE DEVAMINDAKİ GELİŞMELER

Diyarbakır'da Koşuyolu parkında kuzey çıkış kapısında meydana gelen bombalı saldırıda 10 kişi yaşamını yitirdi. 4'ü ağır olmak üzere 17 yaralı çeşitli hastanelere kaldırıldılar. Olayı duyan Amed (Diyarbakır) halkı yaşananları protesto etmek için olay yerine geldi. Binlerce kişinin katıldığı eylemle olay lanetlendi. Geniş güvenlik önlemleri alan kolluk güçleri herhangi bir müdahalede bulunmadı. Daha sonra "herhangi bir olayda halka karşı güç kullanılmayacağı" belirtildi. Çünkü bu saldırı ile katliamın bu perdesi kana doymuştu. Protestoların dışında herhangi bir olay gelişmedi.

Yerel tv'lerin (Gün, Kanal 21, Söz, Can ve Art) açıklamasıyla bir yakamıza beyaz bir yakamıza siyah kurdele takılmasını istediler. Siyah yas, beyaz barışı simgeliyor. Sivil toplum örgütlerinin ve yerel basının katılımıyla üç gün yas ilan edildi. Bu üç gün boyunca Bağlar Mahallesinin tamamı, Sur Mahallesinin çoğunluğu Yenişehir'in yine çoğunluk semt esnafı kepenklerini kapattı. Olayın ertesi günü gündüz Koşuyolu ve Sur içinde kitlenin katıldığı bir protesto eylemi yapıldı. Mahalle aralarında olayı protesto için ateşler yakıldı, tüm sakin olun çağrılarına rağmen kitle yapılan eyleme karşı duyarlılığını göstererek katliamı lanetledi. Üçüncü gününde 32 kurum olayı kınadıklarını açıkladılar. Bunlar arasında MÜSİAD, DYP, AKP, SP de var. Bunlar sermaye sınıfının bir kesimini oluşturmakta; iktidarda olan parti ve geldiği taban itibariyle birbirinin aynı olan yapılar. Arasında Kürt halkını operasyonlarla katleden, bununla da övünen bir polis şefi ve oluşturduğu karanlık güçlerin partisi de var. Birbirinin aynı olan bu yapılar bu olayı kınama noktasında destek sunduklarını belirt-

tiler. CHP (Kemalizmin sürdürücüsü ve devamı bir parti olarak, bugünlerin en kralcı partisi), DTP, DİSK, çeşitli sendika şubeleri, çeşitli dernekler ve sivil toplum örgütleri biraraya gelerek tüm Amed halkına çağrı yaptılar. Çağrıda olayın kınanmasını istediler. "Barış için bugün sessiz bir protesto yapalım" dediler. Miting için yapılan çağrıya göre Batıkent'e saat 12.00 toplanılacak oradan Koşuyolu Parkındaki İnsan Hakları Anıtına yürünecekti. Valiliğin izin vermediği bu mitingin yerine basın açıklaması yapıldı. Böylece Amed'deki yasaklara bir yenisini daha eklediler. Basın açıklamasının yapılacağı saatte biz de hazırlığımızı yaptık ve alana gittik. Yaklaşık 20 bin kişinin katıldığı bir basın açıklaması için hazırlıklar yapılmıştı. Ölenlerin anısına yapılan saygı duruşundan sonra kurumlar adına açıklamayı yapan Sezgin Tanrıkolu; barışa bir kez daha bomba atıldığını; bu olayı kınamak için Amed halkının tek yürek olduğunu provakasyona gelmediklerini, belirterek "Böylece barış için Amed halkı tek yürek olmuştur." dedi.

Barış noktasında ve basın açıklaması metninde reformist ve pasifist bir düşünce hakimdi.

DTP yöneticileri eyleme geldiğinde alkış ve sloganlarla karşılandılar. "Biji serok Apo!" sloganının yanısıra "Bebek katili Erdoğan hesap verecek!", "Kahrolsun AKP!" "Gün gelecek katledenler hesap verecek!" sloganları atıldı. Hoperlörlerden çağrı yapan S. Tanrıkolu'nun "Bu basın açıklaması sessiz yapılacağı için buna uymanızı istiyoruz," demesine rağmen kitle söylenene aldırış etmeden sloganlarına ve yürüyüşüne devam etti.

Biz de eyleme hazırladığımız kuşlamalarımızı götürdük. Arama yapılacağı ihtimaline karşı da hazırlığımızı yaptık. Uygun zamanda kuşlamamızı yaptık. Bizim dışımızda kimse olayla ilgili bir tavır takınmamıştı. En güzel yanı attığımız kuşlamaları çoğunluğu kadın olanlar tarafından yerden alınarak elden ele dağıtılmasıydı. Hatta bize de verdiler. Kendi aralarında Partiya Bolşewik'in kim olduğunu bileceğini düşündükleri arkadaşlarına soruyorlardı. Basın açıklamasının bittiğini söylediklerinde biz de oradan ayrıldık.

Çoğunluğu genç olan kitle olayın olduğu yere karanfil bıraktı, caddenin bir tarafını kapatarak sloganlar eşliğinde yürüdüler. Öcalan lehine sloganlar attılar. "PKK halktır halk burada!" diyerek Bağlara doğru yürüdüler. Basın açıklaması aracından yürüyenlere sürekli olarak sakin olun açıklaması geliyordu. Herhangi bir şey olmadan dağıldılar.

Böyle bir küçükburjuva hareketinin eksiklikleri doğal olarak çok olacaktır. Bu eksikliklerin başında ölenlerin resimleri taşınabilirdi. Pankart, afiş, bildiri, döviz

vs. hazırlanabilirdi, hiçbiri yapılmamıştı. Böylesi küçükburjuva hareketler zaten bir noktadan sonra düzenle barışmak için çaba harcarlar, bu çabalarına da bundan sonra devam edeceklerdir.

Araçtan sürekli olarak dağılın anonsunun gelmesi de bu uzlaşı çabasının sonucudur.

Biz emek cephesinin neferleri ezen sınıfla ezilen sınıf arasındaki çelişkide ezilen sınıfın çıkarlarını savunmalıyız ve bu çelişkilerden sınıfın örgütlü birliğini sağlayarak onun ezilenlerin gelecekteki yegâne kurtuluşunun yolu olduğunu öğretmeliyiz. Ezenler burjuva dünyasında kendi dünyalarını korumak için her türlü yola başvururlar. Amed'de de bu karanlık ilişkilerine başvurdular. Böylece emekçilere "Biz istersek yaşam hakkınız var!", dediler. Biz emekçiler de örgütlü olduğumuzda onlara siz bir avuç sömürücü sınıfa en büyük güç olduğumuzu göstereceğiz. Bunun için herkes örgütlü mücadeleyle Kürdistan işçi ve emekçilerinin örgütlü sınıf partisi olan **Partiyâ Bolşewik** saflarında yeni dünyaya varma mücedelesini sürdürmeye! İleri! Peşta!

Biji karkeran Partîya Bolşewik!

Gün gelecek halkı bombalayanlar sınıf partisine hesap verecek!

Bimri kolati, biji sosyalizme!

Sterka Bolşêwîk okurları 24.9.2006

BİR İŞYERİ ÖRGÜTLENMESİ NASIL OLMALIDIR?

İşyeri örgütlenmesinde nereden başlamak gerekir? Bir işyeri/fabrika örgütlenmesine başlanmadan önce, nasıl bir işyeri seçmemiz gerektiğini netleştirmek gerekir.

Yani hangi sanayi bölgesinde ve hangi işkolunda bir işyerinin örgütlenmesi gerektiği sorusuna doğru cevap vermek gereklidir. Sınıfın örgütlenmesinde bazı sanayi bölgeleri tayin edici duruma gelmiştir. Bu bölgelerin olduğu alanlarda oturmak, varolan güçleri bu bölgeler temel alınarak konumlandırmak önemlidir. Bu tespit yapıldıktan sonra bu sanayi bölgelerinde hangi işkolundaki hangi fabrikanın örgütlenmesi gerektiği üzerine etraflı bir şekilde kafa yormak gereklidir. İşçi sınıfının öncü partisi öncelikle burjuvazi açısından canalıcı önemde olan sanayi sektörlerini temel alır. Bu andaki durumda metal, kimya, enerji

ve hizmet işkolları gibi işkollarıdır. Yani bilinçli bir tercih yapılmak zorunludur. Varolan güçleri iyi ve verimin en yüksek olduğu alanlara doğru kanalize etmek, bu alanlarda işyerlerinin sınıf partisinin kaleleri haline gelmesine çalışmak gerekir. Mesela, bir bölgede oturuluyorsa ve o bölgede değişik işyerleri varsa sınıfın öncüleri bir sıradan mobilya fabrikası ile bir otomobil üreten fabrika ya da makina imal eden bir fabrika arasında tercih yapmalıdırlar. Bir sıradan tekstil fabrikası ile bir önemli döküm fabrikası, ya da çelik üretimi yapan fabrika arasında öncelik yapmalıdır. Bu işyeri tespit edildikten sonra ilgili işyerinin üretim şeması, çalışanların sayısı, onların bileşimi, kalifiyelik durumu, kaç yıllık işçi çalıştığı, yurtdışında kimlere mal verdiği, ihracat durumu, sermaye grubunun/gruplarının kimlerden oluştuğu, bir fabrika mı işletme mi olduğu tespit edilmelidir. Bir plan çıkarılmalıdır! Bu tespitlerin ışığında bir plan yapılmalıdır.

İşyeri komitesi gerekli. Bu plana göre bu örgütlenme çalışmasını yapmak için güçler el veriyorsa bir komite oluşturulmalıdır. Buna örgütlenme komitesi de denebilir. Bu komite o işyerinde ilişki çıkarmaya çalışmalıdır. Bu ilişki ilgili işyerine giden servislerin durma noktalarına düzenli giderek ve orada ilgili işyerinin servislerine binen-inen işçileri tanıyarak sağlanabilir. Yine bir başka yol bu işyerinde çalışan işçilerin hangi semtlerde, ilçelerde vb. oturduğu tespit edilmelidir. Bu tespit sonucu onların gittiği kahveler tespit edilmeli ve o kahvelerde buluşma denenmelidir. Yine bir dizi sivil toplum örgütünün dolaylı desteği bu konuda alınmaya çalışılabilir. İlk çıkarılan ilişki üzerinden yaptığımız tespitlerin gözden geçirilmesi sağlanmalıdır. İşyerini örgütlemeyi önüne hedef koyan komite, komite kurulacak güç yoksa tek kişi bu bir kişi üzerinden ilgili işyerinde üretim zinciri içerisinde can alıcı önemde olan bölümlerde başlamak üzere yeni ilişkiler bulmaya ve bu ilişkiler içerisinde işyerini örmeye çalışmalıdır.

Gizlilik başarının geleceğidir. Bu çalışmada gizlilik çok önemlidir. Kurulan ilişkinin korunması gelecekte işyerini başarılı bir şekilde örgütleyebilmenin de güvencesidir. Kurulan ilişkinin deşifre olması ve işten işçi atılması güvensizlik yaratır. “Onu attılar beni/bizi de atarlar” şeklinde sonuçlara varabilir. Bu anlamda örgütlenmek istenen işyerinde mümkün olduğu kadar dar sayıda işçiyi bir araya getirmekle yetinilmelidir. Tabii ki çok sayıda işçi ile bir araya gelerek konuşmak, tartışmak ve birlikte kararlar alarak ilerlemek istenilir bir şeydir. Ama geniş işçi kesimlerinin bir araya getirilmesi kurulan ilişkilerin çabuk bir şekilde

açığa çıkmasına neden olabilmektedir. Bundan dolayı açığa çıkmanın vereceği zararları en az düzeye indirebilmenin en temel önlemi, daha az sayıda insanlarla buluşmaktır. Bu aynı zamanda şu anlama da gelmektedir. Mesela vardiyalı çalışılan işyerlerinde her vardiyaya dönük örgütlenme çalışmasını ayrı ayrı yürütmek gerekir. Tüm vardiyaları kapsayan 3-5 kişilik bir üst birim ve bu birimin altında her vardiyaya dönük vardiya üst birimi oluşturulmalıdır. Yine her vardiyanın kendi içerisinde her bölüme doğru üstten alta doğru geliştirilecek bir örgütlenme biçimi izlenmelidir. Her bölümde kurulan ilişki üzerinde o bölümün birimini kurma ve bu birimin sorunlarını tartışma çözüm üretme ve yeni ilişkiler geliştirme görevine sahip olmalıdır. Bu çalışma tüm bölümlerde aynı şekilde yürütülmelidir. Üst komite sürekli bir şekilde çalışmaları değerlendirmeli ve alt birimlerden gelen öneri ve eleştirileri dikkatle incelemeli ve aldığı kararları vardiyalara ve birimlere doğru taşımalıdır. Hotzotçu ve "ben bilirim" tavrıyla çalışmamalı, tersine her eleştiriyi dikkatle incelemeli ve tabanın tespitlerine önem vermelidir.

Hangi sendika? Çalışmalar istenen olgunluğa eriştiğinde ilgili işkolu sendikaları içerisinde sınıfa en yakın duranı ile ilişki kurulmalıdır.

Bu ilişkide belli ilişkilerin saklı kalması gerektiği bilinçte tutulmalıdır. Sınıfa en yakın sendika da olsa, bu sendikaların içerisinde de sınıfa hainlik yapabilecek yönetici ve hainlerin olabileceği akıldan çıkarılmamalıdır. Sendika yönetimlerinin önemli bir bölümünün ve şube yöneticilerinin de önemli bir bölümünün kendi seçilme alanlarındaki güç dengelerinin kendilerinin tekrar seçilmelerine zarar verebileceğini tespit ettiklerinde yapmayacakları hainlik kalmaz. "küçük olsun benim olsun" mantığı temelinde davranmak genel bir tutumdur.

Kadrolar korunmalı! Bu anlamda örgütleme yapan öncü işçilerin bir bölümü sürekli arka planda tutulmalıdır. Her örgütlenmede az ya da çok sayıda öncü işçinin işten atıldığı bilindiğinde, atılan bu işçilerin yerini dolduracak yedeklerin oluşturulması çok önemlidir.

Doğru zamanda doğru eylem... Örgütlenmenin başından itibaren işten atılma ihtimali gözönüne alınarak, gerektiğinde şalterin indirilerek üretimin durdurulması ve atılan işçilerin geri alınması perspektifi ile hareket edilmesi zorunludur. Ama şalterin indirilebilmesi küçük bir kesimin yapacağı iş değildir. Zamansız yapılan bazı eylemler, elde edilmek istenenin tam tersi sonuçlar verebilmektedir. Bir dizi işyeri örgütlenmesi güce ve zamana uygun olmayan

eylemler sonucu başarı sağlanmadan bitmiştir. Korkak davranmak, gücü olduğundan küçük değerlendirmek de yanlıştır. Böylesi durumlarda da muhtemel başarılar engellenmiş olur. Dolayısıyla özellikle böylesi durumlarda bölüm birimlerinden gelecek her türlü bilgi iyi bir şekilde süzülmeli, bilgiler doğru okunmalı ve ona göre eylem ve örgütlenme kararları alınmalıdır.

Sınıf partisi örgütlenmesi mi salt sendikal örgütlenme mi? Sınıfın öncü partisi örgütlenmenin başından itibaren salt sendikal amaçlı bir çalışma yapmadığını, bunu yapmayacağını saptamak zorundadır. Bizim görevimiz, geçici başarılar kazanmak değildir. Bir işyerinin örgütleyip sendikal yapıya kavuşturulması bir amaç değil, araçtır. O halde esas hedefin ilgili işyerinde başından itibaren sınıfın partisinin işyeri hücresini kurmak olduğu bilinçte tutulmalıdır. Fabrika düzeyinde kurulan işyeri sempatizan komitesi sınıfın en fedakâr ve dürüst unsurlarını kapsamalıdır. Parti kadroları bu işçilerle ilişkilerini azami ölçüde gizlemeli ve onları koruyabilmesini bilmelidir. Bilinmelidir ki işyerinde başarılı olmanın, uzun vadede sınıfın bu bölüğünün sosyalizme kazanılması bu kurulan ilişkilerin geliştirilmesi ve korunmasına bağlıdır. Bunun için bu işçiler özel olarak eğitimden geçirilmelidir. Eğitim ilk başlarda kişisel ilişkiler üzerinden ve birebir sözlü olarak yapılacak anlatım ve tartışmalardan, legalden çıkan yayınların okunmasına ve giderek yasal olmayan eğitim ve faaliyetin örgütlenmesine doğru geliştirilir. Bu çalışmada sınıfın öncüsünün üyelerinin ve sempatizanlarının güvenilir olması çok önemlidir. Teori ve pratiği uyumlu olan, dediklerini yapan tutarlı disiplinli olmalıdırlar bu öncüler. İşletme çalışmasının en temel unsurlarından birisi de yasallığa bağlı olmayan gizli (legal süsü verilmiş) işyeri gazetesinin çıkarılmasıdır. Bugün bunu yapmakta çok zorluklar çekmemize rağmen, yapılması gereken en önemli işlerden, kullanılması gereken en önemli araçlardan birisidir bu. Dünya jomünist oareketinin deneyleri bunun böyle olduğunu göstermiştir. O halde işçilerin sermayenin işyerindeki uzantılarına karşı bir emek kürsüsü olmalıdır. Bu unutulmaması gereken bir görevdir. Kongremizin açılımları bu temelde çalışma yapmak için kendi çalışmamızı yeniden gözden geçirmemiz gerektiği açıktır. O halde işletmeler kalelerimiz olmalıdır şiarına uygun dönüşüm için her yoldaş bilinçli bir şekilde kendi dönüşümünü saptamalıdır.

30 Ekim 2006

Bir Sterka Bolşêwîk okuru

TEZ-KOOP-İŞ SENDİKASI DİYARBAKIR ŞUBESİNİN 8. OLAĞAN KONGRESİ YAPILDI

Tez-Koop-İş Diyarbakır Şubesi Olağan 8. Kongresini gerçekleştirdi. Malabadi Otelinin konferans salonunda gerçekleşen kongreye çok sayıda sendika temsilcisi, çoğunluğu Tez-Koop-İş üyesi olan şube ve genel merkez yöneticileri ve Genel Başkan Sadık Özben katıldı. Salonda üzerinde "Herkese iş, parasız eğitim ve güvenli gelecek!" "Örgütlenmenin önündeki engeller kaldırılsın!" vb. talepler yazan pankartlar vardı. Tabii ki bu talepler belirli bir mücadeleyle kısmen de olsa alınabilecek taleplerdi. Divan seçiminde Başkan Sadık Özben ile birlikte beş kişi önerildi ve kabul edildi. Divan seçiminden sonra gündem maddeleri sunuldu.

Saygı duruşundan sonra Şube Başkanı M. Adem Can kısa bir konuşma yaptı. Konuşmasını bölgede yaşanan sel felaketine değinerek ve hükümetin kayıtsız kalmasını eleştirerek başladı. ABD'deki 11 Eylül saldırısı ve sonrasındaki ABD işgallerini eleştirdi. M. Adem Can, bölgede ABD jandarmalığını yapan İsrail'in gelinen yerde yıprandığı noktada Birleşmiş Milletler ve NATO üyesi ülkelere "Gelin siz de görev yapın!" dendiğini; bu noktada 1 Mart tezkeresinde sınıfta kalan hükümete de; "Bu işi sorunsuz halledin Ortadoğu'daki çıkarlarımız için siz de yeralın" dendiğini belirterek hükümeti eleştirdi. Can devamen şunları söyledi:

"1473 sayılı yasa ile kazanılmış haklarımız 4857 sayılı yasayla "iş güvencesi" kaldırılmış. Emeklilik hakkımız elimizde alınmakta ve elimizdeki en son hak olan kıdem tazminatı da, mücadele etmez eski tavrımızı sürdürürsek, elizden alınacak. Bu yıldan sonra sigortalı olanlar artık emekli olmaları hayal olacak." dedi.

Tez-Koop-İş Başkanı Sadık Özben ise yaptığı konuşmada özetle şunları belirtti:

"Bu yılın başında 300 milyar dolar olan dış borcumuz bugün 360 milyar dolar olmuştur. Özelleştirmeler sonun-

da elde edilen gelirler peşkeş çekilmiş. Bu anlamda özelleştirilen bazı kurumlardan geri adım atılmak suretiyle vazgeçmişlerdir. Örneğin Et - Balık Kurumları.

Bugünkü sendikal durum üç konfederasyonu kaldıracak bir durum değildir. Ben kendi adıma başkanlık da dahil olmak üzere fedakârlık yapmaya hazırım. Yeter ki konfederasyonlar birleşsin. Bu durum memur sendikalarında da böyledir. Bu anlamda sınıfın mücadelesi parçalanmakta, hak almak da zorlaşmakta."

Sadık Özben konuşmasının bir kısmında "laik ve laik olmayanlar" noktasında hükümete eleştiri yönelti. Türk-İş adına özeleştiri veren Özben sendika olarak özelleştirmelere ve diğer sınıfın çıkarına olacak mücadelelere ilişkin olarak; "Yeterli bir mücadele yürütmediğimiz bir gerçek…" tespitini yaptıktan sonra bundan sonra bu konuda her türlü mücadeleyi vereceklerini belirtti. Bu sözlerini ne kadar tutacaklarını zamanla göreceğiz!

Sadık Özben, sendika olarak işçilere yönelik eğitim hedeflerinden sapmayacaklarını söyledikten sonra; toplantıya gelmeden önce Çalışma Bakanıyla görüştüğünü söyledi. Geçiçi işçiler sorununu Bakanla görüştüklerini, bu konuda Bakanın kendisine söz verdiğini, ancak yarın kararlarını değiştirebileceklerini; Bakanın söylediğine göre çalışmalarının şu an "tüm altı aylık süre içinde görev alan işçilere kadro verilmesi" temelinde olduğunu söylediğini anlatan Sadık Özben, kendilerinin ise üç ay çalışanların durumu üzerinde de durduklarını, o konuda da hükümeti sıkıştırmak için ellerinden geleni yapacaklarını anlattı. Sadık Özben, Avrupa Birliği noktasında eskiden destek verdiklerini, şimdi "her ne kadar içlerinde tartışsalar da, AB'ye artık destek vermeyeceklerini hatta karşı mücadele yürüteceklerini söyledi.

Türk-İş Bölge Temsilcisi aldığı söz hakkını; barış ve kardeşlik noktasına değinerek kullandı. Sendikalarına yönelttiği eleştiride temsilci; "Daha önce özelleştirmelerin şurasına burasına karşı olan sendikamız bu konuda net tavırını koymalı ve her türlü özelleştirmelerin karşısında mücadele vereceğini beyan etmelidir. Toplu sözleşmeler için daha aktif mücadele yürütmelidir, pratik böyle değil onun için gücümüzü önceden mücadele içine çekmeliyiz." dedi.

Yaklaşık 250 kişinin katıldığı kongre beklendiği gibi sonuçlandı: Başkan M. Adem Can'ın tek liste olarak seçime girdi ve kazandı.

10.11.2006 Amed'en SB okuru

MERSİN'DE 40 DERECEDE 22 KİLOMETRE YÜRÜYÜŞÜ...

DİSK'e bağlı Birleşik Metal İşçileri Sendikasının örgütlü olduğu SCT Filtre Or Turbo fabrikası işçileri mücadelede neye kadir olduklarını herkese göstererek yeni bir destana imza attılar.

Geçen yaz aylarında örgütlenen SCT Filtre işçileri patronlarının bir dizi ayak oyunlarına rağmen greve çıkmayı başarmışlardı. 15 Mart 2006 tarihinde greve çıkan işçiler bugüne kadar mücadelelerini başarılı bir şekilde sürdürdüler ve sürdürmeye de kararlılar. İşçiler sendikalarının da olumlu desteği ile grevlerini bugüne kadar grev kırıcılığı yaşamadan sürdürüyorlar. Grevlerde yaygın bir şekilde ortaya çıkan grev kırıcılığını engellemek için değişik mücadele biçimlerini seçen işçiler, bunun için en başa işçilerin eğitilmesi, ikna edilmesi yöntemini seçerek ilerlediler. Eğitim ve iknadan nasip alamayanlara ise sınıf tavırlarını ortaya koyarak grevi kırıp içeri giren dışarı çıkamaz misali önemli mesajlar verdiler ve bunu yapacaklarını dostun düşmanın anlayacağı şekilde de pratik sergilediler. Bizler de "bu mücadele bizim mücadelemizdir" dedik ve bugüne kadar onlarla birlikte kararlı bir şekilde hareket ettik.

KARARLI BİR EYLEM

Grevin 168. gününde yapılan eylem önceden planlanan bir eylemdi. Mersin'e 22 kilometre uzaklıkta bulunan fabrikanın bulunduğu yerden grev önlüklerimizi giyerek işçilerle birlikte Mersin'e kadar sloganlarımızı haykırarak yürüdük. Yürüyüşten bir akşam öncesi alay komutanının SCT yürüyüşü için özel toplantı yaparak "Hiçbir şekilde yürütmeyiz!" kararına rağmen fabrika kapısında buluşan yaklaşık 100 işçi ve az sayıda işçi dostu işyeri içerisine cemselerle dolan yaklaşık 300 civarındaki askerin korkutma tavırlarına rağmen dimdik bir şekilde yürüyeceklerini gösterdiler. Birleşik Metal İşçileri Sendikası'nın Genel Başkanı ve yöneticilerinin Jandarma ile yaptıkları görüşmeler sonucunda tek sıra halinde slogan atmadan Mersin'e yürüme kararı çıktı. "Hiç yürütmeyiz" diyen jandarma "Slogansız yürüyebilirsiniz" deme noktasına getirilmişti.

40 derecelik sıcağın altında yürüyen SCT filtre işçisi kadınlı-erkekli büyük bir mücadele azmi göstererek sloganlarını da atarak yürüdü. Onlar, "Yaşasın örgütlü mücadelemiz!", "Yaşasın onurlu grevimiz!", "İşçilerin birliği sermayeyi yenecek!", "Ücretli kölelik düzenine hayır!" gibi sloganlarla kimseden korkmadıklarını haykırarak gösterdiler.

Mersin'e Taş Bina önüne kadar yürüyen işçiler basın açıklaması yaparak dağıldılar.İşçilerin ve kısmen eşlerinin destek verdiği bu mücadele yeniden destan yazmaya aday bir sınıfın evlatlarının şahlanmaya başladıklarının ilk göstergesidir. Dünyada emperyalist egemenliğin ve zorbalığın sürdüğü bir dönemde bu azimle mücadele eden işçilerin, Marks'ın deyimiyle "tek devrimci sınıf" olduğu bir kez daha ispatlanıyordu sanki. Bu kararlılıkla devam diyoruz. SCT işçisi ve ülkelerimiz proletaryası işletmeler temelinde örgütlenerek ve üretimden gelen gücünü göstererek iktidarı ele geçirmeye aday olduğunu ve bunu şiddetle yapacağına yeni sinyaller veriyor. Yeter ki doğru temelde örgütlemesini bilelim!

Ücretli kölelik düzenini yıkacağız! Sömürünün son bulduğu, sömürücülerin olmadığı sosyalizmi kuracağız! Kurtuluşumuz oradadır! İLERİYE! Peşta! Bijî Soreş, bijî Sosyalizme! Aligariye partiya bolsewik li Kurdistana Bakur!

30.8.2006 SB okuru

DİYARBAKIR

DTP'nin yaptığı mitingden izlenimler

3 Eylül'de Diyarbakır'da Dünya Barış Günü kutlamaları için Diyarbakır Demokrasi Plaformu'nun yaptığı başvuruyu yasakladı. Bunun üzerine Demokratik Toplum Partisi (DTP) burjuva yasalarınca kurulu olan bir parti olduğundan, yasalarda olan haklarından yararlanarak o gün için bir miting düzenledi. Mitinge DTP eşbaşkanı Aysel Tuğluk katıldı. 10 bine yakın insanın katıldığı miting İstasyon'da yapıldı. DTP otobüsüyle gelenler bu otobüsü kitleye hitap edecek şekilde düzenlemişlerdi. Otobüs kitleye hitap edilecek şekilde konumlandı. Kitleye hitap eden Aysel Tuğluk "barış" isteğini belirtti, devletin sunulan yol haritasına göre davranarak bu savaşı bitirebileceğine değindi. Her iki tarafın silahları bırakmasını ve ortak çözümde buluşmasını istedi. Ve ekledi, "Birileri savaşın sürmesini çıkarları gereği istemekte, biz buna izin vermeyeceğiz."

Kitle barış, Öcalan ve PKK lehinde sloganlar attı. Bu sloganlara polis aracından sürekli olarak "Yasadışı slogan atarak suç işliyorsunuz!" anonsları yapılıyordu. Bu anonslar son Terör Yasa Tasarısının bilinen yansımasıydı. Eskiye oranla daha erken ve sık tekrarlamaktaydılar. Buna kitle aldırış etmiyordu. Bu kez de DTP yöneticilerinin anonsları ile uyarılar geliyordu. Hazırladığımız bir miktar kuşlamayı yaptık, alanlar okuyarak "Bunlar da kim?" diyorlardı. Mitingin bitimiyle biz de ayrıldık.

Böylesi eylemliliklere gücümüz oranında katılmalıyız. Aynı zamanda bu eylemlerde üst araması da yapılmadığı için malzemeyi daha rahat ve fazla içeri sokabiliyorsun. En belirgin sorun kameralara takılmamak… Bunun dışında rahat olarak propaganda yapabiliyorsun. Biz böylesi bir eyleme bugün hükmedemediğimizden bu şekilde malzemelerimizle katılabiliriz.

Özgür yarınlarda Dünya Barış Günü'nü kutlayabilmemiz için işçi ve emekçilerin örgütlü komünist partisi olan **Partiyâ Bolşewik** saflarında mücadeleyi yükselmeye! **Biji Partiyâ Bolşewik!**

Sterka Bolşêwîk okurları, 24.9.2006

9 KASIM 2005 TARİHİNDE HAKKÂRİ'NİN ŞEMDİNLİ İLÇESİNDE BULUNAN UMUT KİTABEVİ'NE BOMBA ATILMASI OLAYININ BİRİNCİ YILDÖNÜMÜNDE... İŞÇİLER, EMEKÇİLER, KUZEY KÜRDİSTAN VE TÜRKİYE'NİN DEMOKRAT DEVRİMCİLERİ...

Şemdinli'yi unutma! Örgütlen ve sorumlularından hesap sor!

Halkın sağduyusu "derin devlet"in suçüstü yakalanmasına vesile olmuştu. Yakalananlardan Veysel Ateş (bombayı kitabevine atan kişi, bir vatandaşın ölmesine neden olan bir PKK itirafçısı.) kaçarak binmek istediği araba ve içindekiler halk tarafından yakalanınca bölgedeki "derin devlet"in yaptığı işlerin vahameti bütün çıplaklığıyla ortaya çıkmıştır. Arabada iki "görevli" astsubay , arabanın içinde çok sayıda döküman ve silah vardı.

Yakalananlar "devlet güçleri"ne teslim edildiler. İtirafçı Ateş gözaltına alınırken astsubaylar himaye altına alındı. Araçta üç kaleşnikof tüfek, 11 şarjör, MKE yapımı iki elbombası, krokiler, isim listeleri, jandarmaya ait çeşitli araç ve gereçler bulundu. Şemdinli savcısının keşif yapması sırasında halka ateş açıldı, iki kişi yaşamını yitirdi. Ateşin açıldığı aracında bir uzman çavuşa ait olduğu gerçeğini de unutmamak lazım.

Şemdinli provakasyonu ertesinde halk tepki göstermek için sokağa çıktı. Bu tepkiler Hakkâri ve Yüksekova'da da yankı buldu. Yüksekova'daki gösterilerde 3 kişi açılan

ateşle yaşamını yitirdi. "Derin devlet"e tepki gösteren halka saldırılar pervasızca devam etti. Suçüstü yakalanan "derin devlet" kendi "görevlilerine" sahip çıkmaktadır. Bu sahiplenme ülkede en büyük güç olarak bilinen ordu tarafından da yapıldı. Ordunun Genel Kurmay Başkanı adayı Yaşar Büyükanıt "iyi çocuk" değerlendirmesi yaparak sahiplenmekte ve bu "meçhul" (bilinen!) ilişkinin taraftarı olduğunu beyan ediyordu. Sahiplendiği "iyi çocuklar" bir dizi bombalama, köy yakma, işkence yapma vb. olaylarla anılan kişilerdi, yani kabarık suç dosyaları vardı. Bu olayın üzerinden bir yıl geçti, bu zaman dilimi epey bir gelişmenin de yaşandığı zaman dilimi oldu. Bu bir yıl içinde "hukuk devleti"(!) bakalım ne yapmış:

Veysel Ateş'in yargı süreci devam ediyor, Yaşar Büyükanıt Genel Kurmay Başkanı oldu. Ona yargılanması için dava açan Van Savcısı savcılıktan ve meslekten men edildi. Çete davası açılmadan "iyi çocukları" savunan Genel Kurmay Başkanının "çete davası" hakkındaki dava açılmadan kapatıldı. Hukuk bu anlamda guguk oldu. "İyi çocuklar" ceza aldı, cezaları esastan bozuldu. Onları da serbest bırakmanın yollarını arıyorlar, halkın tepkisi azalırsa biraz yatarak çıkacaklardır. Halka ateş ederek iki kişinin yaşamını yitirmesine sebep olan ise ilk mahkemede serbest kalmaktaydı, dava tutuksuz devam etmekte. En önemlisi suçüstü olan "mafya-devlet-çete" bu olay sonrasında da bu "derin ilişkilerine" devam etmekte. Birinci yılı yaklaşırken Şırnak'ın Uludere ilçesinin Aroş'ta (Ortaköy) yeniden suçüstü olarak köylüler tarafından üç "iyi çocuk" yakalanmışlardır. İşte halkın gücü!.. Bu güç örgütlenirse daha büyük işler başaracaktır. Yeter ki işçiler ve emekçiler kendi güçlerine inansınlar.

ÇÖZÜM İŞÇİLERİN VE EMEKÇİLERİN KENDİ İKTİDARINDADIR!

Çözüm işçilerin ve emekçilerin gerçek iktidar oldukları ezilenlerin iktidarındadır. Bu bilinçle suçüstü olan "derin devlet" saldırılarını halka yapmakta, bu saldırılarda çıkarı ne? Neden böylesi provakasyonlara yönelmektedir? gibi bir dizi sorunun cevabını araştırdığımızda ortaya kendi iktidarlarını korumak ve iktidar dalaşlarında kendi çıkarlarını korumak istemeleri sonucu çıkmaktadır. Niçin Kuzey Kürdistan'ı seçtikleri sorusuna gelince; "Burjuvazinin bir kesimi Kürt siyasal hareketini çok yönlü bir biçimde kullanmak istemekte; Kürt ve Türk halklarını karşı karşıya getirmeye çalışmaktadır. Buna karşı Türk - Kürt işçileri ve emekçilerine düşen görev bu oynanan oyunu boşa çıkarmak, halkları birbirilerine düşürmeye çalışanlara karşı mücadele etmektir". Bu olayda da açıkça görüldüğü gibi "hukuk devleti" olarak sahiplendikleri

devlet açık olarak işçilerin ve emekçilerin devleti değildir. Bu olayda görüldüğü gibi ezilenler hak talep ettiklerinde güç kullanmakdırlar. Yaptıklarını “hukuk” adına bize sahiplenmemizi istedikleri “devlet” ezenlerin ve bir avuç parababasının devletidir. Korumaya çalıştıkları bir sınıfın, burjuva sınıfının çıkarlarıdır. O çıkarları korurken kendi “devlet”lerini biz ezilenlerin devleti, kendi ezen “hukuk”larını bizim hukuk sistemimiz gibi gösterip biz ezilenlerin sahiplenmesini istiyorlar. Buna kanmayalım, bu olayda da gerçek tüm çıplaklığıyla ortadadır. Bu provakasyonları sonunda 6 insanın ölümüne sebep olmuşlardır, bu olayda öldürmek istedikleri Seferi Yılmaz’ı çeşitli soruşturmalar açarak en sonunda bir itirafçıya dayanarak içeri atmışlardır. Bölgemizde yağışlar sonunda yaşanan sel feleketine kulaklarını kapatarak, bu sel felaketi yaşanmamış saymakta bizden vergilerini alırken en ince ayrıntısına dikkat ederken, kâr hırsıyla doğayı talan ederken zenginliklerini artırmanın peşindeydiler.

Bu zor günde hakkımız olan yardımları bile bizden esirgeyenlerden gönüllü yardımları bile esirgeyen devletten devrimle hesap soralım. Biz işçi ve emekçiler olarak kendi sınıfımızın gücüne inanarak, o büyük gücü örgütleyip ezilenlerin sınıf olarakta iktidar olduğu; işçilerin ve emekçilerin demokratik cumhuriyetini kurmalıyız. Bunun için **Kuzey Kürdistan işçi ve emekçisinin partisi olan Partîyâ Bolşewik (Kurdistana Bakur) saflarına katıl! Onda örgütlen!** Ona güç ver ki, bir avuç ezenin korumaya çalıştıkları “cennetlerini” yerle bir edelim. İnsanlığın kurtuluşu olan adil hakça paylaşımın olduğu gerçek demokrasinin hakim olduğu proleterya diktatörlüğünü kuralım. İşte o zaman biz işçi ve emekçilerin yaşam hakkımızı gözünü sakınmadan elimizden alan “bu derin hukuk devletinden” gerçek anlamda hesap sormuş olacağız!

Şemdinli’nin hesabı devrimdedir! Durma, örgütlen TC’den hesap sor!
Bimre koletî, bijî azadî! Bimre devleta faşîsta Tirk!
Bijî biratîya gelan!

Partîyâ Bolşewik (Kurdistana Bakur)

Kasım 2006

ÖCALAN'IN DEMOKRATİK KONFEDERALİZM İNCİLERİ KİME YARIYOR?...

"Ortadoğu ve hatta bütün dünya halkları için geçerli çözüm demokratik konfederalizmdir. Demokratik konfederalizm devlet olmayan, demokratik ulus örgütlenmesidir. Demokratik Konfederasyon azınlık örgütlenmesidir, kültür örgütlenmesidir, dini örgütlenme hatta cins örgütlenmesi ve buna benzer örgütlenmelerdir.Buna demokratik ulus ve kültür örgütlenmesi diyorum.Her köyde demokratik bir komün çıkar. Her kültürel örgütlenmenin, bunların tümünün birleştirilmesi konfederasyondur...Buna devlet olmayan demokratik konfederalizm diyorum." (Ülkede Özgür Gündem 30 Ağustos 06) Kapitalizmin temel taşlarından biri ve onun vazgeçilmezi olarak devlet, ulusun vazgeçilmez ögesi ve koruyucusudur. Bu anlamda kapitalist sistemin en temel koruyucu ve kollayıcı gücü devlettir.Devlet sınıflı toplumda kendi sınıfının egemenliğinin koruyucusudur." Gensçil anayasa ömrünü doldurmuştu. İş bölümü onu berhava etmişti, ve bunun sonucu, toplumun sınıflara bölünmesiydi. Yerine devlet geçti." (F. Engels, Ailenin, Özel Mülkiyetin ve Devletin Kökeni. İnter Yayınları, sayfa 195) Engels de devletin sınıflı toplumda varlığından bahsetmekte devamında; "Atina, en saf, en klasik biçimini sunar." (age. sf. 195) Devamında yine inceleyelim; "Dolayısıyla devlet, topluma dışarıdan dayatılmış bir güç değildir; Hegel'in illeri sürdüğü gibi, "ahlaki fikrin gerçekliği", "sağduyunun imgesi ve gerçekliği" de değildir. O bilakis belirli bir gelişme aşamasındaki toplumun bir ürünüdür;...ve işte toplumdan doğan, ama onun üstünde yer alan ve gitgide ona yabancılaşan bu güç, devlettir. (age. sf. 196)

Öcalan'ın bahsettiği "ulusal, kültürel, dini (dil yok, oysa ulusal sorunda dil önemli bir ögedir.) tüm örgütlenmeler" egemen gücün çizdiği sınırlar içinde ve-rilen hakların kullanılması şeklindedir. Bu anlamda adına ne dersek diyelim, egemenin egemenliğini alaşağı edemediğimiz sürece onun çizdiği sınırlar ölçüsünde haklarınızı kullanacak ya da kullanamayacaksınız. Emperyalist dünyada egemen devlet anlayışıyla şekillenmiş dünyaya "Öcalan bütün dünya halkları için geçerli çözüm demokratik konfederalizmdir" demekte ama yukarıda alıntıladığımız noktada devletin oluşum seyri ve günümüzün kapitalist dünyasında geçerli olmayan çözümü önermektedir.

"Avrupa kofederalizmi doğuyor. Ortadoğu konfederalizmi de olabilir. İsrail ve Filis-

tin kendi aralarında demokratik konfederalizmi oluşturabilirler. 22 Arap devleti, kendi arasında demokrasiyi gözeten demokratik konfederalizm olabilir. Türkler kendi aralarında Türk demokratik konfederalizmi kurabilir... Kürtler kendi içinde, sınırlara dokunmadan, kendi aralarında Kürt demokratik konfederalizmini kurabilirler. Bütün Kürdistan parçaları, sınırlara dokunmadan, sınırları engel yapmadan, sınırları bir köprü olarak görüp demokratik konfederalizmi geliştirebilirler. Kürtler kendi aralarında siyasi, kültürel ve politik ilişkiyi sağlarlar... Kürtler kanlı bir süreçten ancak böyle kurtulabilir.Kansız demokrasi böyle gelişir."(agg)

Her ne kadar Kürdistan dört parçaya ayrıldığından bahsetse de Öcalan genel yaklaşımı ile Kürdistan'ı bir bütün olarak ele almaktadır. "Avrupa konfederalizmi" dediği noktada Avrupa Birliği'ni anlamak gerekli. Oysa Avrupa Birliği kimi emperyalist güçlerin oluşturduğu bir birliktir. Bu birlik burjuva demokrasisini uygulamakta, özünde dünya hegomanyası dalaşında daha iyi söz sahibi olmak için oluşturulmuş kapitalist devletlerin ve kimi kapitalizme bağımlı devletlerin birliğidir. Yukarıda saydığı ülkelerin tamamı kapitalist dünyanın parçası devletlerdir. Onlar bu anlamda emperyalist devletlerin onlara yüklediği işlevi yerine getirmek durumundadır. Kimi devletlerin çıkar dalaşları olsa da en büyük çıkar emperyalist devletlere ait olduğunu Öcalan bilmiyor mudur? Tabii ki biliyordur, ancak o da konakladığı dünyada emperya-list yayılmacı politikaları görmezden gelmektedir. Emperyalist dünyada emperyalist devletler arasındaki çelişkileri, Emperyalist devletlerle, bağımlı devletler arasındaki çelişkileri yoksaymakta. En önemlisi de ezen ile ezilen arasındaki sınıfsal çelişkileri yok saymaktadır. Ulusal sorun noktasında "her ulusun kendi kaderini tayin hakkı" marksist-leninist ilkenin dışında "Kürtler kanlı bir süreçten ancak böyle kurtulur." demekte bunu da kendi geliştirdiği "demokratik konfederalizm" düşüncesi olarak sunmaktadır.

Sunduğu uzlaşı politikasıyla başta Kürt halkı olmak üzere bir dizi devrim ve demokrasi mücadelesi veren kesimlerin de kafasını bulandırmaktadır. Tam bir küçükburjuva uzlaşı siyaseti! Tutup tutmayacağını zaman gösterecektir. Bu biz komünistlerin süreci devrim için nasıl geliştireceğimize bağlı olarak da değişecektir.

"Çizgi savaşımını doğru buluyorum. Ben ne yaptım? Demokratik sosyalist anlayışımı geliştirdim. Benim Kürdistan özgürlük mücadelem sürüyor...Kürdistan özgürlük mücadelesi anlayışım şu: Devletleşme ile özgürlük getirilmez. Devletleşerek Kürtlerin özgürleşeceğine inanmıyorum. Hem felsefi olarak ve siyasi olarak, hem de mevcut güncel siyasi koşullar itibariyle Kürdistan için devletleşmeyi istemek hazin sonuçlar

yaratabilir. Devlet baskı demektir, baskıyı doğurur. Arafat bütün çabasına rağmen milliyetçiliği aşamadı. Ama ben öyle olmayacağım."(agg)

Öcalan bir noktada hiç doğru söylememekte. O da "sosyalistliği" noktasında… Ulusal mücadeleyi yürütürken zaman içerisinde kimi sosyalist unsurlar ve demokratik güçler bu mücadelenin içinde vardı bu doğru ama doğru olmayan Öcalan'ın sosyalistliği söylemde 1990'dan önce vurguluyordu. O zamanlar bağımsız Kürdistan'dan bahsediyordu, şimdi gelinen noktada uzlaşı (emperyalist güçlerle, olmazsa TC ile) siyaseti ile birlikte özellikle kendine yeni bir misyon biçmiştir. Bu misyonun adınıda "demokratik konfederalizm" koymuştur.

Öcalan'a soralım: Tutuklanma sürecinde hangi sosyalist anlayışa göre mahkemelerde savunma yaptın? Ya da ulusal mücadeleye yardım eden ülkeler, kurumlar ve kişiler hakkında ne gibi beyanlarda bulundunuz? Hayır, hiç bir zaman bir sosyalist gibi davranmadınız hatta normal bir ulusun önderi gibi bile davranmadınız. Evet "devlet baskı demektir." Sosyalist olanlar "proleteryanın devletine" inanırlar. Evet siz milliyetçiliği de başaramadığınızı iddia ediyorsunuz , ama öz milletiniz hakkında da kararlar almaktasınız.

"Fakat sosyalistler genel-demokratik taleplerle yetinmezler. Sosyalistler, ***burjuva milliyetçiliğinin*** tüm ve her türlü biçimine karşı, kaba ve ince tezahürlerine karşı ***mücadele ederler. Bir*** ulusun proleteryasıyla burjuvazisini ***birleştiren*** ve ***çeşitli*** ulusların proleterlerini birbirinden ***ayıran*** "ulusal-kültürel özerklik" şiarı işte tam da böyle bir tezahürdür.

Sosyal-demokratlar daima ***enternasyonalizm*** görüşünde olmuşlardır. Derebeylerine ve polis devletine karşı bütün milliyetlerin eşitliğini savunduğumuzda ***"ulusal kültürü"*** değil, içine her ulusal kültürden sadece bir bölümün, yani her ulusal kültürün tutarlı demokratik ve sosyalist içeriğinin girdiği ***enternasyonal*** kültürü savunuyoruz." (Lenin, Ulusal ve Sömürgesel Ulusal Sorun Üzerine, İnter Yayınları sf. 101 italikler Lenin'e ait)

Öcalan proleter enternasyonalizminde bahsetmez, bir ulusu kendi sömürgesi olan devlete karşı ulusal kurtuluş mücadelesinin haklılığından hiç bahsetmiyor. Ama o "demokratik konfederalizm" ile egemen ulusun diğer ezilen ulusu kendi boyunduruğu altına alması olan düşüceyi savunmakta. Savunduğu düşünce ezilen ulusun işçi ve emekçilerini kurtuluşuna hizmet etmemektedir. "Polis devletine karşı bütün milliyetlerin eşitliğini" savunmadı. O kameralara "Anam Türk!" diyerek çıktı.

"Elbette marksistler federasyona ve ademi merkeziyetçiliğe düşmandır ve bunun

nedeni de çok basittir, çünkü kapitalizm, gelişimi için mümkün olduğunca büyük ve mümkün olduğunca merkezileşmiş devletleri ister. ***Diğer koşullar aynı kalmak şartıyla***, sınıf bilinçli proleterya daima daha büyük devletten yana olacaktır. Ortaçağ partikülarizmine karşı daima mücadele edecek ve daima, proleteryanın burjuvaziye karşı mücadelesinin genişçe gelişebileceği büyük toprakları mümkün olan en sıkı ekonomik birliğini selamlayacaktır. (Lenin, age, sf. 162, italikler Lenin'e ait)

Gerek TC ve gerekse emperyalist büyük güçler federasyon ve ademi-merkeziyetçi yönetimlerdir. Bu anlamda sosyalistler böylesi yönetimleri redderler.

"Kürdistan'da kavga yeni başlıyor. İran'a ve Türkiye'ye yönelik kavga yeni başlıyor. ABD, İngiliz ve Batı elattı. Ortadoğu ne petrolüne sahip çıkabilir, ne de demokratikleşebilir. 1806'da temeli atılan Kürt milliyetçiliği üçlü aşamadan geçerek devletleşiyor."(agg)

Yukarıdaki alıntıyı okuyunca Öcalan'ın emperyalist büyük güçlere karşı bir duruş sergiliyor gibi algılayabilir. Ama gerçek 1990'lı yılların başından itibaren emperyalist dünyayla başta da ABD emperyalizmi ile uzlaşı siyasetine girmiştir. Bahsettiği "ABD, İngiliz ve Batı elattı" dediği noktada başta TC'ye gözdağı vermekte ve bir noktada uzlaşabileceklerini beyan etmektedirler. Aynı noktada İran'a da gönderme yapmaktadır. "Kürt milliyetçiliği üçlü aşamadan geçerek devletleşiyor" dediği noktada bugünkü Güney Kürdistan'dan bahsetmekte eğer Kerkük'ün statüsü ile ilgili referandumda taraflar anlaşırlarsa büyük olasılıkla Kerkük ve Kerkük petrolü Güney Kürdistan'ın olacak, şimdilik emperyalistler bir süre daha bu referandumu durdurdular. Bu petrol ile birlikte Güney Kürdistan ekonomisinde gelişme olacağı beklentisindedir, Öcalan. Oysa emperyalistlerin Irak'taki işgalindeki en önemli unsur, bu ulusun petrolüydü ve onlar bu petrolü bir avuç işbirlikçi ile birlikte paylaşacaklar.

Gerek Güney Kürdistan işçi ve emekçilerinin, gerekse de Kuzey Kürdistan işçi ve emekçilerinin kurtuluşları için bir devrime ihtiyaçları vardır. Bu devrim proleter bir devrim olarak şekillenirse o zaman "kendi kaderlerini özgürce tayin edecekler"dir.

Partimiz Partîya Bolşewik saflarında mücadeleyi örenler olarak bize düşen görev Kuzey Kürdistan devrimine giden yolda ulusal mücadeledeki doğru çizgimizi Kuzey Kürdistan'lı işçi ve emekçilerle buluşturmak. Bunun için kitleye ulaşabileceğimiz doğru araçları kullanarak örgütlü gücümüzü o kitleyle buluşturmaktan geçmektedir. O kitleden aldığımız güç ile Kuzey Kürdistan'daki devrimi şekillendireceğiz.

Ne "demokratik konfederalizm", ne de "demokratik cumhuriyet!"

Yaşasın devrim ve sosyalizm!

ABD KENDİ ÇIKARLARINI KORUMAK; BOP PROJESİNDE DAHA İYİ MANEVRA YAPMAK İÇİN KOORDİNATÖR ATADI…

ABD'nin PKK Koordinatörü Joseph W.Ralston'un ziyaret öncesi jet hızıyla ataması yapılan PKK Koordinatörü emekli orgeneral Başer, Güney Kürdistan yönetimini muhatap almayacağını iddia etti. Güney Kürdistan Yönetim Başkanı Mesud Barzani'nin de koordinatör atayacağı haberleriyle ilgili olarak Edip Başer'in yakın çevresine şu görüşleri dile getirdiği ileri sürüldü: "PKK'nin istemlerini dile getiren, Barzani koordinatör atarsa görevi bırakırım. Böyle bir koordinatörün muhatap alınmasıda Türkiye'nin, egemenliğini tanıdığı Irak hükümeti kendi içinde yaparsa yapar." Başer, Mart 2003'te bir televizyon programında Barzani ve Talabani için "Bunlara gerektiğinde tekmeyi vurmalıyız. ABD nasıl Saddam'a bindiriyorsa, biz de Kürt guruplara bindirmeliyiz" diyerek oldukça iddialı konuşmuştu. Başer'in koordinatör atanmasıyla birlikte ABD-Türkiye -Irak üçlü mekanizmasi çerçevesinde Güney Kürdistan yönetimini de muhatap almak zorunda kalacağı yorumları yapılmıştı. Bu arada Başer'in PKK Koordinatörü olarak atanmasıyla ilgili detaylar da netleşmeye başladı. Edip Başer'e koordinatörlük teklifini Başbakan Recep Tayyip Erdoğan 'ın yaptığı ve daha sonra yüz yüze görüştüğü öğrenildi. Başer'in koordinatör olarak atanmasına aynı zamanda Genelkurmay Başkanı Orgeneral Yaşar Büyükanıt'ın da yeşil ışık yaktığı belirtildi. (Ülkede Özgür Gündem, 10 Eylül 2006)

ABD'nin öncülük ettiği ve diğer emperyalist devletlerinde desteklediği Büyük Ortadoğu Projesi (BOP) çerçevesinde Ortadoğu ülkelerini şekillendirmek istekleri çerçevesinde ulusal mücadele bazında büyük gerilla gücüne sahip PKK'nin ve ayrı devletlerin egemenliğinde olan Kürtlerin de emperyalistlerin projesinde önemli bir rol aldığı şartlarda ABD bir eski generalini J. W. Raslton'u koordinatör olarak atadı. Görevi ABD'nin çıkarlarını savunmak, bu çıkarlarını savunurken diplomatik ilişkiler geliştirmek. Yani silahların çözemediği konularda görüşmeler çerçevesinde sorunları çözmek. Türkiye'nin ülkede geliştirdiği şovenizm ve milliyetçi politikaları üzerinden Güney Kürdistan'a askeri yığınağını sınıra yaptığı bir dönemde başta ABD ve diğer emperyalist devletler olmak üzere Güney Kürdistan'a Türkiye'nin "sınır ötesi bir müdahalenin" yapılmasına karşı olduklarını beyan ettiler. Irak Hükümet Başkanı C. Talabani; "Irak topraklarına bir müdahaleyi ülkelerine yapılmış bir müdahale olarak düşünürüz." dedi. Açıklamalar ve emperyalist devletlerin durumu idare etmek için çabaları Türkiye'nin müdahale edememesinin nedenleri arasında idi. İsrail devletinin iki askerinin Lübnan ve Filistinde örgütlü Hamas örgütünün militanlarınca kaçırılması ve İsrailin Filistin ve Lübnan'a bombardımana başlaması Türkiye'nin bu noktada baskılarını artırmasına neden oldu. Bu gelişmeler üzerine ABD eski generalini atadı, atanan general Türkiye'ye görüşmeler için geldi. Bu gelişme üzerine Türkiye de koordinatör olarak eski generali E. Başer'i atadı.

Başar'i keskin bir genaral olduğunu basından öğreniyoruz. Bu koordünatör atanması olayına ilişkin ABD "benden habersiz hiç bir devlet adım atamaz" tepkisini gösterdi. Türkiye cephesi "Bizim hasasiyetimiz var. Toprak bütünlüğümüz tehdit altında" demekte. Irak; zaten emperyalist işgal altında. Irak'ın kuzeyi(Güney Kürdistan) ABD'nin desteklediği ile kendi varlığını sürdürmeye çalışan ve aynı zamanda bir başka Kürt gücüne karşı bugün saldırı yapmayı göze almamaktadır. PKK için bu durum en büyük emperyalist güç tarafından tanınmak olarak, anlaşılmakta.

İşte tarafların tümü bu durumdan pay çıkarmaya çalışmaktadır. Şimdi bu çıkar dalaşlarında, en "büyük balık, küçükleri yutacaktır". Bu durumda emperyalist dünyada küçükler arasında sürecek bu çelişkilerde son sözü büyük güç söyleyecektir. ABD bugün son sözü söyleyen durumundadır, o zaman ABD'nin çıkarlarıyla örtüşen ilişkiler yaşam bulacaktır. Anda ABD'nin çıkarı Güney Kürdistan'la olan ilişkilerinde. Türkiye de önemli bir müttefiki ve bölgede önemli bir güç. ABD'nin bu devletle çıkarları daha ağır basmaktadır, onun için son seçenek olan PKK ile çıkar birliği bugün ilişkilerinde önemli bir yer tutmamakta.

Ama bu durum gelecekte böyle olacağı anlamına gelmiyor, gelecekteki planlarına dahil edeceği bir gelişmeyi de dışlamaz. Bir diğer nokta da Irak politikasında dayandığı ittifaklar içinde Kürtler önemli bir yer tuttuğuna göre, PKK'yi kendisinin karşısına bir güç olarak almak istemez. Bu zaten çıkarlarına gelmeyen bir seçenek, bu seçeneğe uygun davranmaktadır. Aradan geçen zamanda PKK ilan ettiği savaşta tekrar geri adım atarak yeniden bir "ateşkes" ilan etmesi. Bu "ateşkes"in ilan edilmesinde koordinatörlüğün önemli rol aldığı anlaşılmakta ve diğer önemli nokta Güney Kürdistan'daki güçlerin isteklerinin önemli bir yeraldığı gerçektir. Kürt ulusal mücadelesinin geldiği aşamada TC'nin kimi kültürel ve dil ve diğer hakları vermesi onun egemenliğini bitirmez. Ama bunu zamana yayarak kendi lehine kazanç-lar elde etmeye bakmaktadır. Devlet içinde kimi güçler, TC'nin "yayılmacı bir güç" olmasını istemektedirler. Oysa TC'nin bu günkü gücü ve dünya siyasi dengeleri buna uygun değildir. Bunu gördüğü noktada PKK'nin "biz başka güçlerle değil, TC ile birlikte sorunu çözmek istiyoruz", bu yaklaşımına göre kamoyunu yönlendirecekler, bu uzun vadeli hesap PKK noktasında Öcalan üzerinden yapılıyordu. TC'nin üniter yapısını bozmadan nasıl gerçekleşeceğini de tarafların öncelikle gizli anlaşmaları, diğer emperyalist güçlerin olaya yaklaşımı belirleyecektir. Sosyalemperyalist kampın yıkılmasından sonra bölgesel savaşlarla yeni ve daha küçük ulus devletler de oluşmaya başlamıştır. Demek ki emperyalist yayılmacı politikaları bu küçük ulusları daha iyi yönetip, yönlendirme olanağı bulmalarıyla açıklanır. Diğer noktada sömürülerinde pay kapmaları daha kolaylaşacaktır, kolaylaşmıştır. Gelinen noktada TC'nin bugün parçalanması emperyalist güçlerin hesabına gelmemektedir. Ama gelecekte bunu geçekleştirmeyecekleri anlamına gelmez. Tıpkı büyütüp sonra diktatör ilan edip yıkmak içinde büyük güç harcadıkları Saddam rejimi gibi bunun örnekleriyle dolu bir dizi ülke... Koordinatörlükle özellikle ABD uzun vadeli çıkarları için TC'yi başka planlarına dahil etmiştir. Emperyalist sömürü çarkının dönmesi için yeni manivalalar oluşturmuştur.Emperyalistlerin bu sömürü çarkını yerle bir etmek için, Leninin deyimiyle "tek tek ülkelerdeki proleteryanın önderliğindeki devrimleri hazırlamak" görevimizi: Kuzey Kürdistan'da örgütlü preleterya partisi, Partîya Bolşewik önderliğinde bu ülke devrimiyle emperyalist sömürü çarkının en azından bir dişlisini kırmalıyız. Yoksa onların sömürücü çarkı ve güçleri devam edecektir.

Emperyalist kurum kuruluşlara inanan değil, kendi kurtuluşun için örgütlen!
Kuzey Kürdistan devrimi için Partîya Bolşewik saflarına!

LEGALİST KÜRT HAREKETİNİN BİR SÖZCÜSÜ VE KİMİ GERÇEKLER

Hür Kürtler Sözcüsü; Şerafettin Elçi"Türklerin bölünme histerisine kapılmasına gerek yok. Bir devlet içinde iki tarafta eşit haklara sahip olması lazım.Herkes haklarına sahip olursa sorun çözülecektir. Federalizm olursa bunda tüm Türkiye yararlanır." (Aralık başı TV programı)

Ecevitin başbakanlık yaptığı CHP'nin bir bakanı, şimdi Hür Kürtler Sözcüsü: Barışçıl yolla Kürtlerin iktidarı paylaşacaklarının propagandasını yapan legal mücadeleden yana bir Kürt milliyetçisidir. Aslında Öcalan'la aynı görüşleri dillendirmektedir, bir fark var Öcalan'ın önderlik ettiği önemli bir silahlı güç var. Öcalan bu silahlı gücün isteklerinede yanıt olamak durumundadır. Ama Ş. Elçi önüne koyduğu legal mücadele anlayışıyla daha demokratik haklara sahip bir ülke ve o ülkede Kürtlerin de haklarını savunmak. Bunun mevcut burjuva yasalcılığıyla olacağını beyan etmektedir. İstekleri de bu yasal anlayış çerçevesinde olmaktadır. Böylesi yasal anlayış savunucuları Kürt halkının özgürlük mücadelesinin önünde engeldirler. Onlar kimi taleplerden bahsederken o taleplerin burjuvanın iktidarı şartlarında alabileceklerini savunur ama uzun vadeli çıkarları için mücedele etmesini engellerler. Yasal çerçevede alınan haklar belirli bir süre sonra yeni gelişim evresi kaydetmez ise tekrar mevcut burjuva güç tarafından geri alınabilir. İşte reform adı altında yaptıkları yasalarla işçilerin kazanılmış haklarını gaspettikleri gibi.

Tercihimizi yaparken uzun vadeli burjuva hükümeti alaşağı eden onun yerine proleteryanın önderliğini hedeflemeliyiz. Bu uzun vadeli hedefimiz, Kuzey Kürdistan için burjuva iktidarın yıkılması onu yerine kuracağımız iktidarda işçilerin ve emekçilerin söz sahibi olduğu kendi iktidarını kurmak olmalıdır. Kendi proleter iktidarımız şartlarında kendi "ulusal kaderimizi tayin hakkı"nı özgürce yapabileceğiz. Onun için yasal çözümleri Kürdistan'ın Kuzeyi için önerenlere kanmamalıyız. Bu özgürlüğümüzün yıllarca daha boyunduruk altında tutulması anlamına gelir.Bizim rehber aldığımız bir bilim var o da Marksizm ve Leninizmdir. Bu bilim yolumuzu aydınlatıyor. Onun için işçi ve emekçilerin kurtuluşuna varan yolu bu bilimle çizeriz ve yine bilim bize ulusal kurtuluşun nasıl bir proleter devrime dönüştüğünün yolunu göstermiştir. İşte biz bu bilimin ışığında Kuzey Kürdistan'ın, komünist partisi olan Partîya Bolşewik saflarında böylesi yasalcı anlayışlara karşıda mücadeleyi yükselhmemiz gereklidir. Ne "demokratik konfederalizm" ne de "federalizm" Kürt halkının kurtuluşudur! Kurtuluş devrimde sosyalizmde!

20 aralık 2006 SB okuru

İBRAHİM KAYPAKKAYA

Li Tirkiyê pirsgirêka netewî...

18. Demogojiya "Parveker"

Revîsyonîstên Şafakê, dibêjin "tevgera me, bi çînên sereke yên ji her milliyetî û bi politika wan ya cûdaparêz (bmx.) ya ku dijmintiya yekitî û biratiya floreflger ya gelê Kurd û Tirk dike, ditekofle".

Gotine van ya "polîtîka parveker", ji ferhenga sîyasî ya çînên sereke yên Tirk, netewekarên floven û feodalen bi deyn hatiye standin. Çînên sereke, damxa "parveker" li herkesî dixin yên dijî polîtîka wan ya netewekar derdikevin. Ne ji Kurdan tenê re, ji her kesî re dibêjin "parveker" yên mafê cihêbûnê diparêzin, dijî zordestiya netewî bi vê yan ji bi wê pîvanê derdikevin. Mana "parvekerî" li Tirkiyê, "perçebûna axan", "perçebûna yekitî û temamiya dewletê" ye. Di vê manê de ji çînên sereke yên Tirk û hetta ji bûrjûvaziya navîn re ya ku ji aliyê sîyasî ve hinekî pêfl de be jî, destekî xwe (eflkere) dirêjî demokrasiyê, deste xwe yê din (di pafl re) dirêjî çînên sereke dike re "parveker" gotin dibe qeflmarî. Parvekeriya çi? Evana dijminên "parvakeriyê" yên herî mezin in. Hele binêhirin, sibê evarê ji "parvakeriyê"re xebaran didin. Evana bi çi bihayî dibe bila be, li aliyê neparvekirina dewletê û axa wê, li aliyê yekitiya wê ne! Ango, li aliyê, netewa Kurd û hemû hûr mîlliyetan bi darê zorê di nava sînorên dewleta Tirkîye de sekinandinê ne. Komunîst dijî "yekitiyeke" wisa ne; komunîst yikitiya karker û kedkarên ji her mîlliyetî diparêzin. Necihêbûna axan yan ji di dewletekê de organîzebûnê ku li berjewendiyên floreflê werin diparêzin (û dema ku vê diparêzin jî, bi esasî yekitiya karker û kedkaran diarmancînin); dema ku lê neyên jî, pervebûna axan û dewletê, cihêbûnê diparêzin. Şiyara "yekitiya axan" yan jî "yekitiya dewletê", ya bûrjûvayên netewe sereke û ya axên erdan ne. Komûnîst, divê di pewistiya fliyara "yekitiya karker û kedkaran ji her mîlliyetî", fliyara "yekitiya axan û ya dewletê", fliyara "yekitiya axan û ya dewletê" bi teqez û bi xetên qalind jihevdekirinê de bin. Li ciyê mesele bi vî awayî anînê, bi devê bûrjûva û yê axên erdan yên netewa sereke, hêrifla "parvekeriyê" kirin, bi tenê seriyan flêlî dike û karê çînên sereke yên Tirk hêsan dike. Bi nedana mana rast ya gotina "parvekerî" ve weke "parvekerên esas ew in!", bi awakî demogojiyeke bêhempa, meriv nikare dijî neheqiyên netewî derkeve. Di rojnama ‹flçi-Köylü de di bin sernivîsara "Parveker kî ne?" di navbera loda demagoiî û safsateke wisa de, çawa "mafê cihêbûnê" yê gelê Kurd têk diçe, çawa bi dizî jî "yekitiya dewletê û ya axan" ya çînên sereke xwedî tê derketin, hîn di bîran de ye. Revîsyonîstên Şafakê, bi devê çînên sereke ve herîfla "polîtîka parveker" dikin, bi rastî bi navgînî "yekitiya axan û ya dewletê" diparêzin; ango kêfa wan bi dîtina dewletê ya fermî re tê. Şîyara proleterya bi zanyarî, ji kîjan mîlliyetî dibe bila be, ev e:

“Ji bo hemû netewan mafê wekhevî; mafê çarenûsiya netewan; yekitiya karkerên (û gelên bindest) hemû welatan”. (Lenin)

19. Revîzyonîzma Şafak’ê, netewekariya netewa sereke ya M. Kemal û ya ‹. İnonu ji xwe re dike bingeh:

Revîsyonîstên Şafakê, zordestiya di dîrokê de li netewa Kurd û li mîlliyetên din yên hindikahî tê kirin dipejirînin. Ji gotina M. Kemal di Kongra Sivasê de “li Tirkiyê Tirk û Kurd dijîn” çepikan lêdixin. Gotina ‹smet ‹nonu li Lozanê “ez cîgirê Tirkan û Kurdan im” bi heraret pêflewazî dikin û vana ji xwe re dikin bingeh. Tu dibêjî qey wisa deng li gelê Tirk dike: Binêhirin Ataturk û ‹nonu jî hebûna kurdan naskirin. Ya ku em dikin ev e! Di vê de ci heye ku meriv jê biqehere?

Xayînên Revîsyonîst, bi naskirina netewekê, dibejîn qey mesela netewî çareser kirine (heya ewan, hîna ne hebûna netewa Kurd, hebûna gelê Kurd nasdikin(!). Komunîst, di mesela netewî de wekheviya mutlaq ya her netewê û zimanî diparêzin; dijî her cûre newekhevî û îmtiyazên di navbera netewe û ziman de derdikevin. Di babetê dewlet damezirandinê de jî wekheviya mîlliyetan dixwazin. Parastina wan ya “mafê çarenûsiyan netewan” bê qeyd û bend ji vê derê tê. Lê belê bûrjûvazî, di her firsendi de ji bo lehê mîlliyeta xwe newekheviyê dixwaze, îmtiyazê dixwaze, mafê mîlliyetên din yê herî xwezayî dipelixîne ûhw... Bûrjûvaziya netewa sereke, dikare hebûna netewên din nasbike, heya ku mecbûr bimîne dikare hinek mefan jî bidê. Weke bûrjûvaziya Ereb li Îraqê. Lê belê di her firsendê de van mafan diperçiqîna di her firsendê de dixwaze mîlliyetên din bindest bike. Ya ku komunîstan û bûrjûvaziyê ji hev cûde dike, ne naskirin yan jî nenaskirina hebûna mîlliyetan e.

M. Kemal, di Kongra Sivasê de, tifltek weke otorîta navendî tunebû ye yan jî di flertên ku ew tê de gelekî xuriya ye, bi awayekî sexte behsa hebûna Kurdan kiriye, bi rastî xwestiye tevgera cihêbûneke netewa Kurd ya muhtemel asteg bike. Xwestiye ew binîrê bûrjûvaziya Tirk û yê axên erdan qayil bibin. Temamî jiyana M. Kemal bi mînakên zordarî û zilma li ser netewa Kurd û milliyetên din yên kêmahi ve tije ye. Li Tirkiyê di mesela mîlli de yekî ku komunîst ji xwe re nekin bingeh hebe, ew jî M. Kemal e. Heya li Tirkiyê netewekariya ku di serî de were tekoflîn kirin, netewekariya sereke, netewekariya M. Kemal e. Îddiakirina ‹nonu li Lozanê ew cigirê Kurdan e jî, hêrifleke ser eflkere ye li ser mafê çarenûsiya netewa Kurd. Namerdiya qedera netewa Kurd ji derve tayînkirinê ye. Qurnaziya, herêma ku netewa Kurd têde rûdinin daxilkirina nava tixûbên Tirkiyê ango xistina nava herêma bûrjûvaziya Tirk û axên erdan, bi emperyalîsten re bazarkirinê ye! Ûdiyarkirina herî har ya netewekariya Tirk e. Ev tifltê ku revîsyonîstên xayîn ji xwe re dikin bingeh aha ev e!

Dûmahik Hêye

BİR ELEŞTİRİ

Görüş sayı 32 – Mayıs 2006 "Güney Kürdistan'da devletleştirme adımları ve Komünist tavır nasıl olmalı" başlıklı yazı **sayfa 25**'te, "Tavrımız Güney'de "Kürt oluşumunu yıkın" tavrı, çağrısı değildir. Kürt oluşumunun arkasında yatan gerçeği açıklamak, Kürt burjuvazisinin siyasetini teşhir etmek, bu siyasetle kurtuluşun olamayacağını açıklamak, gerçek kurtuluşa nasıl varılacağını ortaya koymak, otomatikman var olanı yıkma çağrısı değildir. Bizim "Kürt oluşumunu yıkın" şeklinde bir tavrımız olmayacağı gibi, Kürt oluşumunu destekleme yükümlülüğümüz ve görevimiz de yoktur. Kimi ulusalcıların sorunu "sahiplenme" ya da "yıkma" ikilemi içerisinde ele alma, tartışma tavırları bizim tavrımız değildir. (...) Gerçek kurtuluş için kapitalizmin ortadan kaldırılması gereklidir."

Sayfa 26'da, "Güney Kürdistan'daki halkımızın çok büyük çoğunluğu bağımsızlık istiyor. İlk görünüşte güzel görünüyor. Ama bu bağımsızlık halkımız için emperyalizmden bağımsızlık demek değildir. ... ... Bu komünistlerin istediği bağımsızlık değildir. ... Onların bağımsızlık için emperyalizme ve işbirlikçilerine karşı mücadele etmesi için çaba göstermektir."

Burada mücadele ne için verilecek ve çaba nasıl bir çaba olacak belli değildir. Eğer var olan oluşumu yıkmayı hedeflemeyeceksen o zaman ne mücadelesi vereceksin? Çabamız emperyalizmden bağımsız olma çabası ve mücadelesi olacaksa, o zaman bölgedeki Kürt yönetimini yıkmayı hedeflemeyen bir mücadele lafta mücadele olmayacak mı? "Siz mücadele edin ama bu oluşumu yıkmayın" mı diyeceğiz? Emperyalizme karşı mücadele ne zamandan beri yerli işbirlikçilerden bağımsız bir şekilde ve onları yıkmadan nasıl gerçekleşmiştir? Biz ortaya çıktığımızdan beri emperyalizme karşı mücadelenin onun ülkedeki taşeronlarına karşı mücadele olduğunu, işbirlikçilerine karşı mücadele olduğunu, işbirlikçileri iktidardan alaşağı etmeden iktidarın ele alınamayacağını ve bağımsızlığın savunulamayacağını savunduk ve savunuyoruz. Şimdi Güney Kürdistan'da neden farklı oluyor?

Sayfa 27'de, "... devrim propagandası yapmak görevimizdir" tespiti eleştirdiğim tespit karşısında havada kalıyor. Devrim propagandası devrimi örgütlemeyi içerir. Devrimi örgütleme işine girmiyorsanız o zaman devrim propagandasını da yapmaya gerek olmaz. Ama biz devrim propagandasını devrim yapmak için kullandığımıza göre devrimi kime karşı yapacağız ya da yapın diyeceğiz? Sadece ABD emperyalizmine karşı mı, çünkü onlar Kürtleri kullanıyormuş ya, yoksa oradaki tüm emperyalist varlığa ve onun

yerli işbirlikçilerine karşı mı? İkisi birden olacağına göre o zaman devrim propagandası evet uzun vadede "Kürt oluşumunu yıkın" perspektifini de içermek zorundadır ve başından itibaren, bugünden itibaren.

Şu da unutulmamalı ki, Güney Kürdistan'daki devrim de hala değişik milliyetlerden Irak proletaryasının ortak bir stratejisi olarak görülmek zorundadır. Propaganda da bu yönde geliştirilmelidir.

Sayfa 27'de, "... Kürtler ABD emperyalizmi tarafından kullanıldı, kullanılıyor." Tespiti yapılmaktadır. Bu tespit eksiktir ve bir anlamda da yanlıştır.

Kürtlerin yıllardan beri AB ülkeleriyle en başta da Fransa ile "iyi" ilişkiler içerisinde olduğu net değil mi? Ayrıca Büyük Ortadoğu Projesinin G 8'lerin bir projesi olduğu ve bunun içerisinde de ABD gibi AB'li emperyalistlerin olduğu açık değil mi? Bugün uygulanan siyaset BOP değil mi? Burada öne çıkan ABD olabilir. Ama İngilizler de orada. Peki İngiltere ile işbirliği yok mu? İngiltere Kürtleri kullanmıyor mu?

Sonra Saddam döneminden beri Kürt oluşumu denilen milliyetçi Kürtlerin başını çekenler TC devletinin tahsis ettiği kırmızı pasaportla dünyayı dolaşmıyorlar mıydı? Peki TC bunları "kullanma"dan neden kırmızı pasaport tahsis etsin ki bunlara?

Genelde reformistlerin ve oportünistlerin yaptığı bu değerlendirmeyi bizim de bugün yapmış olmamız bir tesadüf mi yoksa bir siyaset değişikliği mi? Ama bizim super güçler teorisinin yansıması olan "ABD dünya halklarının baş düşmanıdır" revizyonist teorisinden uzak durmamız gerektiği gün gibi ortadadır.

Bir başka şey de, Güney Kürdistan sorunu tartışılırken Kuzey Kürdistan'da PBKB'u inşa etme tespitinin ne anlamı vardır anlayamadım. Bizim Güney Kürdistan'a dönük bir perspektif oraya koymamız lazım. Ama o da aslında belli : Tüm Irak'ta ortak devrim ortak Bolşevik Parti ve Ulusal sorunun olduğu bölgelerde Bölgeleri temsil eden ve örgütleyecek olan yerel Bolşevik Partiler. Bu Güney Kürdistan'da PBKB(Başur)'dur.

Tabii ki yazının sonuna doğru, "..Kürdistan'da komünist alternatifi geliştirmek, güçlendirmek günün acil görevi budur." Denmesi acaba yeni bir siyaset mi geliştiriyoruz sorusunu da sordurmaktadır. Tabii ki bir genelleme içerisinde bu şekilde de ifadeler kullanılabilir. Mesela, "Kürdistan'da günün acil görevi tek tek devletlerin coğrafik sınırları içerisinde değişik uluslardan proleterleri birleşik Bolşevik Partilerde örgütlemek günün acil görevi budur" şeklinde ifade edildiği zaman bir sorun olmaz.

Böyle kullanıldığını varsayarak yazımı şimdilik noktalamak istiyorum.

Şoreşger, Yeni Yıldız Okuru, 9 Ekim 2006

astarê bolşewîk

PERLODA MARKSÎST-LENÎNÎSTA Bİ AVERWAXT E (KURDÎSTANÊ VAKURÎ)

ŞEMDİNLİ'Yİ UNUTMA!

Örgütlen ve sorumlularından hesap sor!

AMOR: 34 · ZIQNAWÛTE 2007 · BIHA: 2 YTL